

[Axel Sørensen.]

let, er det, fordi vi tror, at en saadan Bestemmelse vilde give langt færre urigtige Selvangivelser, samtidig med at den understregede Hustruens Ret til Indblik i saavel Indkomst- som Formueforhold.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Alfred Jensen: Lovforslagets § 2 viser, hvor utidssvarende vor Skattelovgivning er, og hvor tilfældigt Ændringer i hele vort Skattesystem finder Sted, og Behandlingen i Udvalget har yderligere understreget, hvor galt det egentlig er fat. Vi har faaet Oplysninger om, hvordan en Pristalsregulering af de Beløb, inden for hvilke skattefri Fradrag for Forsørgere maa foretages, vilde virke, og det viser sig, at en relativt kun lille Gruppe Medborgere vilde blive forskaonet for en Skat paa en 15—20 Mill. Kr. Og her drejer det sig kun om selve Indtægtsbeløbet, hvori skattefrit Fradrag maa foretages for Forsørgere, ikke om en Pristalsregulering af selve Fradraget. Det understreger, hvad vi Gang paa Gang har hævdet, at der maa en Modernisering til, Fradragbestemmelserne maa revideres, og selve Skatteskalaen maa ændres.

Hvad der gælder for selve Udregningen af Skatten, viser sig ogsaa at være Tilfældet, naar det kommer til Spørgsmaalet om Kvindernes Adgang til at være Medunderskrivere paa Selvangivelsen. Ogsaa her tiltrænges der en hurtig Ændring.

Vi er imidlertid indforstaaet med, at hverken det første eller det andet Spørgsmaal kan løses, før vi faar en samlet Revision af hele vort Skattesystem, og det er derfor ønskeligt, at Skattekommissionen hurtigt faar tilendebragt sit Arbejde. Jeg ved ikke, om det er muligt at faa et hurtigere Tempo frem med den Ledelse, Kommissionen i Øjeblikket har, men hvis ikke, bør man overveje at skifte Ledelse, saa man kan faa en mere tilfredsstillende Ordning.

Som Forholdene er nu, var vi indstillet paa, at det allerede skulde fastslaaes her i Loven, at de Kvinder, som lever i Ægteskab og har selvstændig Indtægt eller Særformue, skulde have Adgang til at skrive under paa Selvangivelsen. Vi frafaldt at stille Forslag derom ud fra den Betragtning, at dette vel lod sig gennemføre administrativt, naar der i Udvalget stort set var Enighed om en saadan Ændring og Ønske om at naa frem til en Ordning paa dette Omraade allerede til næste Aar.

Hvad selve Skattelempelsen for de smaa Indtægter angaar, har vi ment, at den ikke alene burde komme de paagældende

Personer til gode, som er omtalt i Lovforslagets § 2, men samtlige Personer, som oppebærer Indtægter, der ligger inden for de nævnte Grænser. Jeg skal afstaa fra at fremkomme med nogen særlig Motivering herfor. Jeg har givet denne ved første Behandling, og det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen tilsluttede sig Tanken og har gentaget den her, og det maa være tilstrækkeligt til at motivere, at der allerede i denne Omgang foretages en saadan Nedsættelse. De Indtægter, Staten herved giver Afkald paa, maa tilvejebringes paa anden Maade og kan tilvejebringes, hvis vi gennemfører det Lovforslag, som Udvalget har behandlet samtidig med dette, og som vil betyde en øget Skattebetaling fra saavel de største Indtægter som fra Aktieselskaberne. Men det Spørgsmaal hører jo ikke hjemme ved denne Sags Behandling. Jeg skal derfor nøjes med kort at anbefale, at man stemmer for vort Ændringsforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er med Sorg i Sinde jeg gør mig klart, at vi heller ikke i Aar faar løst Spørgsmaalet om Hustruens Medunderskrift paa Skatteblanketten, men jeg er naturligvis glad for at høre af Udvalgets Ordfører, at man i Udvalget har set med Velvilje paa Spørgsmaalet. Det er, kan jeg forstaa, kun i begrænset Omfang man har ment at kunne anbefale, at Hustruen medunderskrev, og man har altsaa ikke engang ment, at man nu i Aar burde indføre denne Bestemmelse. Udskydelsen af Spørgsmaalet blev af den ærede Ordfører motiveret med, at Selvangivelsesblanketterne var gaaet i Trykken. Jeg maa sige, jeg kan ikke anerkende denne Motivering. Det er muligt, at det er rigtigt, men jeg vilde dog tro, det forholder sig saaledes, at Selvangivelserne vel er gaaet i Trykken, men at Vejledningen ikke er det. Jeg kan daarligt tænke mig, at der, naar der i December Maaned fremsættes et Lovforslag angaaende Ligningsreglerne, ikke skulde være tænkt paa den Mulighed, at Rigsdagen vedtog nogle Ændringsforslag, som maatte føre til, at der paa Vejledningen blev tilføjet noget. Under alle Omstændigheder kan jeg ikke anerkende den tekniske Begrundelse for, at der ikke i Aar sker noget i denne Henseende. Men jeg kan erkende, at der er andre Spørgsmaal, som i denne Forbindelse trænger til mere Afklaring. Der er Spørgsmaalene vedrørende de økonomiske og strafferetlige Konsekvenser — det kan være, det er væsentligst juridiske Spørgsmaal —, og der er Spørgsmaal baade af formel og reel Karakter.